

A nekega dne, vem,
ko srce za vselej omaga,
ko vsa kri v meni zvodeni —
bo mrtvaško blede obraz
za vselej okamenel.

VSE BI TEBI DAROVALA

Vdihavam zrak,
nasičen z vonjem zdravil;
jaz pa si želim
dišav polja
in pokošenih trav,
cvetočega vrta,
šumečih gozdov
in zelenih dobav.
Zemljo bi poljubila,
če bi lahko po njej hodila.
V odprte dlani bi dež lovila,
da bi hlad njegov čutila.
Od sreče bi se smejala,
od sreče bi se jokala,
če bi nič več ne trepetala
za življenje.
In vse, kar je v meni lepega,
in vse, kar je na svetu plemenitega —
vse bi tebi darovala.

PRAVLJICA

Nekoč živel je ribič,
ki je bil mlad.
Ko je iz morja dvignil školjko
in jo odprl — je zaklad
iz nje potegnil.
S tem biserom je vrat
svoje drage okrasil,
s tem biserom je v njej zbudil
prevaro, spletko in razvrat
in prepozno, žal, spoznal,
da namesto vročega srca
v njenih prsih biva gad.

Razjokal se je ribič mlad,
in ko je draga spala,
ji z vratu je snel zaklad
in treščil ga na dno morja.